

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/52/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812010188
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8812010188.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Františka Moznera na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.12.2012, v trestnej veci proti obžalovanému M. M., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/76/2012 zo dňa 30.08.2012 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e v napadnutom rozsudku výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovanému M. M., nar. X.X.XXXX v O., trvale B. - M. č. X, prechodne bytom A., V. č. XXX,

u k l a d á :

Podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods.1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody p o d m i e n e č n é odkladá s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 5 (piatich) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. p o v i n n o s ť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou uznal obžalovaného M. M. za vinného v skutku 1/ rozsudku zo zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v skutku 2/ rozsudku z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1./ dňa XX.XX.XXXX v čase o 09:50 hod. v A., okr. Z. G. E., pred budovou obecného úradu, sediac na sedadle vodiča v osobnom motorovom vozidle Land Rover, ev. č. VT-XXX, fyzicky napadol službukonajúceho policajta Obvodného oddelenia Policajného zboru Z. G. E., por. Bc. O. I., ktorý voči nemu vykonával služobný zákrok tým spôsobom, že po oznámení policajtom, že je na neho vydaný príkaz na zatknutie a po vyzvaní, aby sa osobne dostavil s ním na útvar Policajného zboru v A., tento mu

po predchádzajúcej slovnej výmene a neuposlúchnutí výzvy zo strany policajta o predloženie dokladu totožnosti, policajtovi cez otvorené dvere vozidla vytrhol z ruky príkaz na zatknutie, kde policajt v snahe, aby nedošlo k poškodeniu listiny, sa nahol k vozidlu, následne obžalovaný ho rukou chytil za nos a vulgárne mu niečo povedal, policajt následne rukou odrazil jeho ruku, ktorou ho držal za nos a schytil ho za jeho ruku, následne chytil volant vozidla, po čom obžalovaný pravou rukou naštartoval vozidlo a pohl sa ním smerom dopredu, jazdu zrýchľoval, pričom určitú vzdialenosť so sebou vliekol poškodeného por. Bc. O. I. držiaceho sa vozidla, ktorý sa následne pustil volantu vozidla, pričom druhý člen hliadky ppráp. O. M. po predchádzajúcich slovných výzvach, aby obžalovaný upustil od protiprávneho konania, použil jeden varovný výstrel do vzduchu a následne jeden výstrel zo služobnej zbrane mierený na zadné koleso unikajúceho vozidla, ktoré minul, kde obžalovaný vozidlom unikol do U. V., pričom týmto konaním obžalovaného došlo k zraneniu policajta O. I. v podobe podvrtnutia a natiahnutia pravého zápästia, ľahkého podvrtnutia a natiahnutia pravého lakťa a ľahkého podvrtnutia krčno - hrudného prechodu chrbtice s dobu práceneschopnosti v trvaní 12 dní a to od 2.11.2011 do 14.11.2011 a dobou liečenia od 2.11.2011 do 6.12.2011,

2./ následne toho istého dňa v čase asi o 11:45 hod. osobne došiel do budovy útvaru Policajného zboru v A., okres Z. G. E., kde sa službukonajúcemu policajtovi uvedeného oddelenia, kpt. B. W., vyhrážal slovami: „Mal som ťa zastreliť už pred ôsmimi rokmi, čo som neurobil, ale teraz ťa už zastrelím a môžem aj teraz,“ následne na uvedeného policajta fyzicky zaútočil a to tak, že ho udril pästou do ľavého ramena, chytil ho rukami pod krk a snažil sa ho škrtiť, čím mu takýmto konaním spôsobil ľahké zranenie v podobe podvrtnutia základného kĺba palca ľavej ruky a ľahké pomliaždenie ľavého ramena s dobou liečenia do 7 dní a poškodil mu služobnú rovnošatu tak, že mu odtrhol ľavý náplecník, kde následne boli zo strany prítomných službukonajúcich policajtov Obvodného oddelenia PZ Z. G. E. voči nemu použité donucovacie prostriedky slúžiace na jeho spacifickovanie.

Uložil mu za to nasledovný trest:

Podľa § 323 ods. 2 Tr. zákona v nadväznosti na § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení § 38 ods. 2 Tr. zákona pri neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona a neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona na základe čl. 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11 úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku p o v i n n o s ť z titulu nároku na náhradu škody nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s., so sídlom v Bratislave, Mamateyova č. 17, IČO 35 937 874, škodu vo výške 110,96 eur.

Proti tomuto rozsudku, po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie obžalovaný M. M.. V písomných dôvodoch podaného odvolania sa nestotožnil so závermi okresného súdu, na základe ktorých bol uznaný za vinného, pričom súd neobjektívne vyhodnotil dôkazy vykonané v priebehu dokazovania, tieto nehodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne tak, aby nestrane a zákonne rozhodol. Nie je možné sa stotožniť s konštatovaním súdu, že zo spáchania skutku v bode 1/ obžaloby bol usvedčovaný svedkami okrem poškodeného Bc. O. I., svedka O. M., aj svedeckými výpoveďami Z. G., M. V., poškodeného B. W., ako aj svedkyne M. M.. Zásadné pochybenie súdu vidí odvolateľ v tom, že okresný súd uveril výpovedi poškodeného por. Bc. O. I. a svedka O. M., ktorých výpovede sú plné rozporov a nepráv a to aj napriek tomu, že títo porušili pri výkone svojej právomoci svoje povinnosti, ktoré im ukladá zákon č. 171/1993 o Policajnom zbore a takýmto spôsobom sa snažia zbaviť zodpovednosti za závažné porušenie a prekročenie svojej právomoci a postupe pri výkone svojej služby. Táto skutočnosť je základným motívom obsahu ich výpovedí proti osobe obžalovaného.

Z výpovede poškodeného Bc. I. vyplýva, že tento sa mal s obžalovaným iba formálne rozprávať o preverení príkazu na zatknutie a obžalovaného nezatýkal. Nie je možné súhlasiť s tvrdením súdu, že sa snažil z miesta ujsť, pretože nikto mu v odchode nebránil a nevyzýval, aby upustil od svojho konania, pretože z miesta jednoducho po naštartovaní vozidla odišiel, kde nebol priestor na prípadné výzvy a bránenie mu v odchode.

Spúšťačom celého trestného konania proti jeho osobe a kriminalizovania jeho osoby nastal v momente, keď ppráp. O. M. použil služobnú zbraň vo vzťahu k jeho odchodu z miesta skutku. Podľa názoru

odvolateľa, ani výpoveď svedka K. o tom, že mal počuť výzvy, ktoré nemal obžalovaný rešpektovať, je nepravdivá, nakoľko svedok K. takéto nikdy nevyvovedal. Nie je pravdou to, čo uvádzal okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, že zo spáchania skutku 1/ bol usvedčovaný aj svedkami Z. G. a M. V., pretože ani jeden z týchto svedkov takúto skutočnosť nevyvovedal. Obidvaja totiž prišli na miesto skutku až po tom, čo mal s vozidlom odísť a teda nemohli vidieť predchádzajúci priebeh konania.

Obžalovaný tiež považuje za pochybenie okresného súdu, keď konštatoval, že jeho správaním došlo k ublíženiu na zdraví poškodenému I. pohnutím sa vozidla. Nepopiera, že s vozidlom odišiel z miesta konfliktu, ale nebolo to z dôvodu, aby mal úmysel ublížiť poškodenému na zdraví a útočiť na jeho telesnú integritu. Podľa názoru odvolateľa, poškodený I. utrpel poranenia nie v súvislosti s ťahaním za vozidlom, ale z toho dôvodu, že vozidla sa držal a pri rozjazde vozidla taktiež sa pridržiaval tohto vozidla.

Obžalovaný poukazoval ďalej v dôvodoch odvolania na tú skutočnosť, že svedok I. mal realizovať neplatný príkaz na zatknutie, keďže tento bol zrušený okresným súdom dňa 19.10.2011 a prevzatý na obvodnom oddelení na základe doručky dňa 20.10.2011, pričom tento mal byť realizovaný dňa 2.11.2011, kedy sa mal aj stať skutok, pre ktorý bol odsúdený.

Pokiaľ sa týka skutku 2/ rozsudku nie je možné rovnako súhlasiť s vyhodnotením dôkazov ako ich uvádza prvostupňový súd. Pokiaľ by policajti chápali ako dôvodné jeho vyhrážky, o ktorých vypovedali, museli by mu dať jednoznačne putá, čo sa však nestalo. Taktiež výpoveď svedka M. vo vzťahu k tomuto skutku je spochybnená práve výpoveďami policajtov, ktorí vypovedali, že svedok M. v čase, kedy mal on napádať poškodeného W., tam prítomný nebol.

Teda okresný súd svoje rozhodnutie oprel o dôkazy, ktoré sú v celom rozsahu pochybné, nevyhodnocoval dôkazy aj v prospech obžalovaného, aj keď vykonané dôkazy jednoznačne vytvárajú vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu a vzájomne sa dopĺňujúcich, na seba naväzujúcich dôkazov, v príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, na základe čoho možno vyvodiť jediný záver, že sa mal dopustiť skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu a súčasne vylúčiť aj možnosť iného záveru. Za uvedenej dôkaznej situácie je toho názoru, že súd pochybil, ak rozhodol na základe dôkazov, ktorými nezabezpečil náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné spravodlivo rozhodnúť a nepostupoval v zmysle a pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo.

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby okresného prokurátora v celom rozsahu.

Na základe odvolania obžalovaného krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Okresný súd rozhodnutie o vine obžalovaného odôvodnil výpoveďou obžalovaného M. M., ktorý poprel spáchanie žalovanej trestnej činnosti a to tak, ako to uvádzal v písomných dôvodoch odvolania. Taktiež pri týchto výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní poprel, aby chytal za nos poškodeného. Následne, aby mu spôsobil poranenie tým, že ho ťahal za motorovým vozidlom a taktiež popieral, aby napadol poškodeného W. na Obvodnom oddelení PZ A.. Nepopieral, aby poškodeného W. sa pýtal na to, či ho má zastreliť a že to mal urobiť pred šiestimi rokmi, nakoľko sa vyjadril v tom zmysle, že keď chceli zastreliť oni jeho, či on má zastreliť ich. Podľa názoru obžalovaného, došlo k skresleniu informácií, resp. skutočností svedkami, ktorí boli prítomní na Obvodnom oddelení PZ v A..

Okresný súd ďalej vychádzal z výpovede poškodeného Bc. I., ktorý v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní podrobne popísal, akým spôsobom sa k nemu obžalovaný správal, keď ho vyzval na to, aby s ním išiel na Obvodné oddelenie. Začal mu vulgárne nadávať, chytil ho za nos, tento nos mu ťahal zo strany na stranu, následne mu vytrhol príkaz na zatknutie a keď mu chcel zabrániť v odjazde motorovým vozidlom, týmto motorovým vozidlom išiel, ťahal ho 3 a 5 metrov, následne sa toho vozidla pustil a spadol na zem, pričom mu boli spôsobené poranenia, ktoré boli zistené pri zdravotnej prehliadke. Tento poškodený vypovedal vo vzťahu ku skutku 2/ napadnutého rozsudku, keď uvádzal, že poškodený W. vyzýval obžalovaného M. na predloženie dokladov, pričom obžalovaný sa vyhrážal, že ich všetkých postrieľa. Na ich adresu sa takisto vyjadril, že bude sa robiť, čo povie on a že nebude robiť to, čo oni chcú.

Z výpovede poškodeného B. W. vyplýva, že tento videl, ako obžalovaný ťahal za vozidlom L. Rover poškodeného I., ktorý sa držal volantu, pričom vodič sa snažil poškodeného striasť a tým, že smeroval volant raz doprava a raz doľava, pričom sa snažil poškodeného Bc. I. striasť aj tým, že sa snažil pritlačiť poškodeného Bc. I. o oplotenie rodinného domu. Následne, keď prišiel obžalovaný na policajnú stanicu, tam mu mal povedať, že ho mal zastreliť pred ôsmimi rokmi, čo neurobil, ale môže to urobiť tu a teraz.

Počas tejto vyhrážky obžalovaného boli prítomní všetci policajti a to svedkovia Bc. I., V., G. a M.. Vzápätí obžalovaný sa snažil privrieť vchodové dvere, pričom ich úplne nezatvoril a povedal mu, že ešte uvidí, čo bude. Následne na to ho päťou svojej ruky udrel raz do ľavého ramena, pričom použil hmaty a chvaty, pri ktorých mu obžalovaný M. natrhol ľavý náplecník služobnej rovnošaty. Vtedy k nemu prišiel svedok M., ktorý sa ho snažil spacifikovať. Pri uvedenom incidente utrpel poranenie ľavého ramena a palca ľavej ruky a mal aj nejaké škrabance. Takisto mal natrhnutý ľavý náplecník služobnej uniformy. Liečený bol do sedem dní bez práceneschopnosti.

Z výpovede svedka Z. G. zistil okresný súd, že tento videl spolu s V. a W., ako obžalovaný M. naštartoval vozidlo a vulgárne sa vyjadril na ich adresu. Poškodený Bc. I. sa držal vozidla tak, že jednou rukou držal buď volant vozidla alebo ruku obžalovaného a druhou rukou sa pridržiaval stĺpika medzi vodičovými dverami a zadnými dverami. Obžalovaný smeroval svoje vozidlo na oplotenie rodinného domu. Nevedel sa vyjadriť, či obžalovaný smeroval vozidlo na oplotenie alebo poškodený Bc. I. tým, že sa držal volantu vozidla, toto vozidlo nasmeroval na oplotenie rodinného domu. Následne na obvodné oddelenie došiel obžalovaný M., ktorý sa vyhrážal, že ide všetko vysvetliť na policajnú stanicu. S ďalším vozidlom hliadky PZ sprevádzali uvedené vozidlo až na policajnú stanicu v A.. Obžalovaný M. bol rozčúlený a hneď sa opýtal poškodeného W., že prečo jeho manželku držal pod krkom, čo poškodený W. poprel. Na obžalovanom vykonal osobnú prehliadku a následne spoločne so svedkom V. vyšli vonku z miestnosti policajnej stanice. Vzápätí na to počul, ako niekto zakričal na svedka V. krstným menom. V rohu kancelárie policajnej stanice si všimol, ako sa poškodený W. a obžalovaný M. držia za tričká v oblasti krku. Samotný fyzický incident medzi obžalovaným a poškodeným W. nevidel. Voči obžalovanému použili donucovacie prostriedky a nasadili mu putá. Všimol si, že poškodený W. má poškodenú výložku a obžalovaný M. bol poškriabaný na tvári a líci. Obžalovaný sa ešte počas pobytu v miestnosti policajnej stanice vyhrážal poškodenému, že ho mal zabiť už pred ôsmimi rokmi, čo však neurobil a môže to spraviť tu a teraz.

Zo znaleckých posudkov z odboru zdravotníctva a farmácie okresný súd zistil, aké poranenia utrpeli poškodení I. a poškodený W., mechanizmus vzniku týchto poranení, ako aj dobu práceneschopnosti, ktorú poranenia si vyžadovali.

Okresný súd z výpovede svedka O. M. zistil, že v uvedený deň poškodený Bc. I. stál pri dverách vodiča vozidla Land Rover. Po priblížení sa k vozidlu videl, ako obžalovaný M. sa natiahol k tvári poškodeného Bc. I. a chytil ho za nos. Obžalovaný vytrhol poškodenému Bc. I. príkaz na zatknutie. K poškodenému Bc. I. stál chrbtom. Vrátil sa naspäť na policajnú stanicu, kde boli prítomní poškodený W. a kolegovia V. a G.. Všetci príslušníci PZ vyšli z priestorov policajnej stanice von, na ktorých následne obžalovaný M. vulgárne zakričal. Obžalovaný M. vzápätí začal štartovať vozidlo a poškodený Bc. I. sa chytil rukou volantu tohto vozidla. Držal sa volantu a ťahalo ho za vozidlom, pričom toto smerovalo na hlavnú cestu smerom z Z. a n/T. na obec A.. Poškodený Bc. I. sa vozidla držal asi tri metre, neskôr sa pustil, keďže sa už nestíhal držať vozidla. Predmetné vozidlo po naštartovaní robilo výpady smerom na betónový múrik rodinného domu, ako aj oplotenie tohto rodinného domu. Po príchode obžalovaného na policajnú stanicu v čase okolo 11.30 hod. obžalovaný použil nadávky s tým, že ich vyzlečie z uniformy. Poškodený W. mu vysvetľoval, aby začal spolupracovať s políciou a aby vysvetlil svoje predchádzajúce konanie. Kolega V. spoločne s kolegom G. po vykonaní prehliadky vyšli von. Obžalovaný sa po vykonaní osobnej prehliadky vyjadril, že sa bude robiť to, čo povie on a nie to, čo povedia oni - policajti. Poškodený W. upozornil obžalovaného, aby sa správal slušne. Po odchode svedkov V. a G. na chodbičku sa obžalovaný snažil zatvoriť dvere nohou, pričom ich len privrel. Vzápätí na to obžalovaný povedal poškodenému W., že ho mal zastreliť pred ôsmimi rokmi, ale môže to urobiť tu a teraz. Obžalovaný to predniesol v jeho prítomnosti a prítomnosti poškodeného W.. Nevedel sa vyjadriť, či svedok V. a G. to mohli počuť. Obžalovaný M. sa následne priblížil k poškodenému W. a udrel ho raz päťou do ľavého ramena. Obžalovaný následne chytil poškodeného W. pod krkom. Poškodený W., ako aj on, použili voči obžalovanému donucovacie prostriedky. Zakričal na kolegov, pričom do miestnosti policajnej stanice vošli svedkovia V. a G.. Všetkým štyrom sa podarilo dostať obžalovaného tvárou k zemi a nasadiť mu putá. Vyjadril sa, že počas svojej praxe sa nestretol s takým arogantným a agresívnym človekom, ako bol obžalovaný.

Z výpovede svedka K., starostu obce A., okresný súd zistil, že tento videl, ako k obžalovanému pristúpil policajt, pričom obsah ich rozhovoru nepočul. Zo zvýšených hlasov obžalovaného a policajta vyrozumel to, že obžalovaný hovoril poškodenému policajtovi, že na súde majú všetko vybavené. Poškodený policajt sa správal slušne, pričom zo strany obžalovaného padli nejaké vulgarizmy. Následne videl, ako vozidlo, ktoré riadil obžalovaný, odišlo z miesta incidentu svižným tempom. Nevedel sa vyjadriť, či sa

poškodený policajt držal vozidla alebo či ho obžalovaný vozidlom ťahal, ale po pár metroch poškodený policajt spadol na zem. Vzápätí na to vybehol svedok M. a vystrelil na vozidlo. Po streľbe svedkyňa M. zakričala, že vo vozidle je dieťa. Ďalej uviedol, že keď poškodený Bc. I. stál pri obžalovanom, poškodený mal v rukách nejaké papiere, ktoré mu obžalovaný vytrhol.

Z výpovede svedkyne M. M., manželky obžalovaného vyplýva, že táto bola prítomná pritom, keď sa obžalovaný s rozprával s poškodeným Bc. I., pričom ona taktiež rozprávala poškodenému, že príkaz na zatknutie bol zrušený a majú o tom doklady, papiere, ktoré môže priniesť. Následne videla, ako sa jej manžel pohol s vozidlom veľmi pomaly, keďže obžalovaný mal nastavený tretí rýchlostný stupeň. Poškodený Bc. I. sa ľavou rukou držal rámu okna a istú vzdialenosť, možno dva metre, pobehol za vozidlom. Keď sa poškodený vozidla pustil, pravou rukou urobil gesto a vyjadril sa: „Lapajte ho“. Svedok M. vzápätí na to v podrepe dvakrát vystrelil na vozidlo obžalovaného. Ku skutku 2/ uviedla, že tam nebola prítomná, vie to iba z výpovede svojho brata, M. M., ktorý uviedol, že obžalovaného zobrali na Políciu do Z.a G. E., pričom pri opúšťaní policajnej stanice bol obžalovaný zakrvavený.

Svedok M. M. ml., švager obžalovaného, vypovedal, že s obžalovaným išli na O. stanicu v A.. Po príchode na policajnú stanicu sa policajti správali arogantne. Na policajnej stanici nebol, stál vonku spoločne so svedkom G. a svedkom M., ako aj ďalším policajtom, ktorého meno nevedel uviesť. Počul ako v kancelárii policajnej stanice nastal krik, poškodený W. pritom niečo zakričal a otvorili sa dvere. Všetci príslušníci PZ vtrhli dnu na policajnú stanicu a videl, ako obžalovaného zvalili na zem a hovorili mu, že tu nebude vyskakovať. Keď policajti vyvádzali von obžalovaného, videl, že obžalovaný mal rozbitú peru.

Svedok B. W., sused obžalovaného, vypovedal, že videl poškodeného, ktorý držal v ruku nejaké papiere a začal sa rozprávať s obžalovaným. Po pristúpení svedkyne M. k vozidlu, táto začala hovoriť policajtom, že papiere majú doma a že keď to bude policajt požadovať, tak po tieto papiere môže zabehnúť domov. Obžalovaný vyzval manželku, aby nasadla do vozidla. Všimol si, ako sa policajt držal šoférových dverí, obžalovaný naštartoval vozidlo a smeroval na hlavnú cestu. Keď obžalovaný naštartoval vozidlo a policajt sa držal šoférových dverí, tak nejakú trať prešiel aj policajt, ktorý následne spadol na zem.

Z výpovede svedka M. V. vyplýva, že tento počul, ako na ich adresu sa obžalovaný vulgárne vyjadroval a začal sa pohýnať s vozidlom, pričom poškodeného Bc. I. vliekol cca 3-4 metre v smere dopredu. Po vstupe obžalovaného do priestorov policajnej stanice sa tento správal vulgárne, hrubo a nekorektne. Obžalovaný povedal, že on policajtov nebude počúvať, že on je zvyknutý ľudí riadiť a nie počúvať. Na adresu poškodeného W. sa vyjadril, že ho mal zastreliť pred ôsmimi rokmi a keď chce, môže to urobiť tu a teraz. Spolu so svedkom G. stáli na chodbičke pred kanceláriou policajnej stanice, začuli buchot a zvnútra bolo zakričané, aby išiel niekomu pomôcť. Po otvorení dverí do kancelárie po pravej strane stál obžalovaný M. s poškodeným W. oproti sebe, kde obžalovaný držal poškodeného W. obojruč za uniformu pod krkom v oblasti hrudníka. Obžalovaný sa s poškodeným navzájom mykali a voči obžalovanému boli následne použité donucovacie prostriedky a priložené putá.

Pri konfrontácii obžalovaného s oboma poškodenými príslušníkmi PZ a pri konfrontácii svedkyne M. s poškodeným Bc. I. a svedkom M. všetky zúčastnené strany zotrvali na svojich výpovediach.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy, ako aj ďalšie dôkazy, ktoré vykonal okresný súd na hlavnom pojednávaní dospel okresný súd k záveru, že skutky sa stali a tieto spáchal obžalovaný M. M..

Následne kvalifikoval okresný súd konanie obžalovaného v skutku 1/ napadnutého rozsudku ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a uvedeným činom spôsobil inému ublíženie na zdraví a v skutku 2/ ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný sa inému vyhrážal usmrtením v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihlíadal okresný súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Z odpisu registra trestov, ako aj pripojeného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T 62/2011 súd zistil, že obžalovaný bol v minulosti 2-krát súdne trestaný. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T 62/11 zo dňa 21.6.2011 pre trestný čin úverového podvodu spáchaný formou účastníctva podľa § 10 ods. 1 písm. c) k § 250a ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005. Vzhľadom na uloženie peňažného trestu vo výške 170 eur, ktorý obžalovaný zaplatil dňa 19.10.2011, sa na obžalovaného vzťahuje fikcia neodsúdenia. Obžalovaný bol v minulosti priestupkovo postihnutý 2-krát za porušenie pravidiel cestnej premávky.

Vzhľadom na vyššie popísané skutočnosti a na tú skutočnosť, že u obžalovaného ide o viacčinný súbeh, teda, že sa obžalovaný dopustil dvoch trestných činov, z ktorých jeden bol zločinom, bolo potrebné obžalovanému uložiť úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona za použitia tzv. asperačnej zásady zakotvenej v ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona.

Pri úprave trestnej sadzby v zmysle ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. táto bola v rozmedzí 6 rokov a 11 mesiacov až do 10 rokov a 8 mesiacov.

Okresný súd zvažoval aj otázku, či potrestanie obžalovaného v rámci takto zvýšenej trestnej sadzby za použitia tzv. asperačnej zásady nebude odporovať medzinárodným normám, ktorým je v zmysle ust. čl. 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky Slovenská republika viazaná. V danom prípade súd zisťoval, či takto uložený trest nebude v rozpore s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý garantuje obžalovanému právo na spravodlivé prejednanie jeho trestnej veci, ktoré zahŕňa aj právo na uloženie spravodlivého trestu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom okresný súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti je postačujúci trest uložený v polovici takto asperačnou zásadou upravenej trestnej sadzby vo výmere 3 rokov a 6 mesiacov.

Keďže obžalovaný pred spáchaním predmetných skutkov nebol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, súd ho v zmysle ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., ktorá si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody pozostávajúci z vynaložených nákladov zdravotnej starostlivosti poškodeným Bc. I. a W., bol priznaný tento nárok v nej uplatnenej výške 110,96 eur.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania obžalovaného, ako aj dôkazov, ktoré boli vykonané v tejto trestnej veci dospel k záveru, že okresný súd na zistenie skutkového stavu vykonal všetky dôkazy tak, ako to má na mysli ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj náležitým spôsobom v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil. Aj krajský súd na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že skutky sa stali a tieto spáchal obžalovaný M. M..

Vzhľadom na obranu obžalovaného je potrebné v tejto súvislosti uviesť tú skutočnosť, že už samotný obžalovaný pri svojom výsluchu dňa 2.11.2011 uviedol, že obžalovaný si mohol šuchnúť nos o jeho rukáv, keď on sa snažil zatvoriť dvere. A taktiež je pravdou, že mu zobral príkaz na zatknutie a poškodený mu ho chcel zobrať naspäť. Je teda zrejmé, že obžalovaný pri tejto výpovedi čiastočne priznal spáchanie žalovanej trestnej činnosti, pričom popis spáchania tohto skutku je zrejmý z výpovede poškodeného Bc. O. I..

Okrem výpovede tohto poškodeného bol obžalovaný zo spáchania tohto skutku usvedčovaný výpoveďou svedka O. M., ktorý vypovedal, že videl ako obžalovaný potiahol za nos poškodeného, vulgárne mu nadával, ako aj tú skutočnosť, že keď držal poškodený volant obžalovaného, resp. motorové vozidlo obžalovaného v snahe zabrániť mu odísť z miesta, kde bol vyťažovaný, tento s motorovým vozidlom sa pohol v snahe zbaviť sa obžalovaného, pričom mu spôsobil poranenia. Táto skutočnosť o odchode motorového vozidla a páde poškodeného je potvrdzovaná aj výpoveďami ďalších svedkov a to svedka G., V., ako aj starostu obce A. O. K..

Čo sa týka konania, ktoré je popísané v bode 2/ napadnutého rozsudku, tu okrem výpovede poškodeného W., ktorý usvedčal obžalovaného zo spáchania žalovanej trestnej činnosti, je potrebné poukázať na výpoveď svedka M., ktorý potvrdil okolnosti uvádzané svedkom W. a to v súvislosti s napadnutím poškodeného obžalovaným. To, že sa obžalovaný svedkovi W. vyhrážal zastrelením, potvrdzujú aj svedkovia V. a G..

Okrem týchto priamych svedeckých dôkazov bol obžalovaný zo spáchania žalovanej trestnej činnosti usvedčený aj znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, ktorý opisoval poranenie jednotlivých poškodených, mechanizmus ich vzniku a dobu práceneschopnosti, ktorá bola potrebná na odstránenie následkov konania obžalovaného.

Krajský súd v súvislosti s hodnotením napadnutého rozsudku vo výroku o vine poukazuje na dôkazy, resp. odôvodnenie napadnutého rozsudku okresným súdom, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Čo sa týka rozhodnutia o treste, krajský súd dospel k inému záveru, ako okresný súd. V prvom rade dospel k záveru, že nie je potrebné, aby bol uložený trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., použitie čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa názoru krajského súdu, na to, aby bolo rozhodnutie pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, je potrebné použiť ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a to v súvislosti s nálezom Ústavného súdu sp. zn. PL. Ús 106/2011 zo dňa 28.11.2012, kde došlo k úprave tzv. asperačnej zásady aj napriek tomu, že tento nález Ústavného súdu doposiaľ publikovaný nebol.

S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti potom dospel krajský súd k záveru, že nie je potrebné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nie ako trest nepodmienečný, ale trest, ktorý by bol uložený s probačným dohľadom a bola uložená skúšobná doba v trvaní 5 rokov. V tejto súvislosti poukazuje krajský súd na osobu obžalovaného, na okolnosti spáchania skutku, ako aj na následok, ktorý bol týmto skutkom spáchaný a podľa názoru krajského súdu, takto ním uložený trest odňatia slobody bude postačovať na nápravu obžalovaného s prihliadnutím na tú skutočnosť, že mu bola uložená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom programu sociálneho výcviku. Tento program sociálneho výcviku považoval krajský súd za potrebný, nakoľko, ako to aj vyplýva z výpovede manželky obžalovaného, tento je agresívnej povahy.

Krajský súd nezistil pochybenia okresného súdu ani pri rozhodovaní v ahéznom konaní, keď uložil obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenej strane Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. so sídlom v Bratislave škodu vo výške 110,96 eur. Poškodená strana si škodu riadne a včas uplatnila a preukázala ju aj hodnovernými dôkazmi.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.